Sequūtur autoꝛitates.xi. vel ſecūdū aliquos.xiiij.li
bꝛi ariſto. de animalibus

Modica alteratio in membꝛo pꝛincipali facit multam al=
terationem in toto coꝛpoꝛe.
In aīalibus pꝛopter timoꝛem accidit effuſio ventris ⁊ vꝛine
Animalibus natātibus natura poſuit coꝛeum inter digitos
pedis. alijs vero non
Ale veſptilionū ſunt mēbꝛales ⁊ ſunt de coꝛeo ⁊ indiſtincte
Auibus piſcantibus collum eſt ſicut arundo
Delphines non habent fel
Natura vtitur quibuſdā ſupfluis ad iuuamentum
Carentia fellis eſt cauſa boni coloꝛis.
Cauſa ventris eſt pꝛopter cibum vt digerat.
Manus nō eſt vnū inſtrumentū vel vnū oꝛganuꝫ ſed multa
qꝛ ꝑ eas hō plus poteſt habere q̄ꝫ ꝑ cetera
Vigoꝛ pollicis eſt equalis vigoꝛi omniū digitoꝝ
Operatio manuū eſt recipere ⁊ accipere. pedum vero ſuſten=
tare ⁊ fugere.
Homo non habet caudaꝫ nec vllum animaliū qđ hꝫ anchas
homo vero non habet anchas.
Quadrupedia ſtatim ſe erigūt. hō vero nō: ꝓpter pondꝰ capi
tis: qꝛ homo eſt maioꝛ ⁊ ponderoſioꝛ in ſupioꝛibus
Virga virilis creſcit ⁊ diminuit abſqꝫ leſione ſui inter omnia
alia membꝛa

Sequūtur auto. xij. libꝛi ariſto. de animalibus

Cauſe vite in rebꝰ ſunt. finis: foꝛma: materia: ⁊ efficiens.
Infinitum natura reſpuit.
Homo qui pinguis eſt raro generat
Sperma eſt ſupfluum nutrimenti
Sperma femine non eſt ꝯueniens generationi
Fetꝰ ñ fit ex ꝯmixtione duoꝝ ſpermatū Vñ etiā mulier impꝛg
nat ſine emiſſione ſpermatis ⁊ ſine delectatione. Vñ mulier ē
ꝯueniens generationi ſm naturā menſtrui ⁊ ſm naturā ſper=
matis qđ ipſa emittit in coitu pꝛopter delectatōem qđ eſt hu=
midum: nō aūt eſt vere ſperma. vñ nec oībus mulieribus ꝯcu=
pientibus accidit eijcere ſperma.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sperma non eſt materia generati ſed eſt motor ⁊ forma. vñ nõ poteſt dici ꝙ ſperma ſit pars ꝯcepti: ſicut nõ poteſt dici ꝙ carpentarius ſit pars materie lignee

Mas eſt ſm̃ diffinitiõem ꝗ pt̃ generare in alio. femina vero que pt̃ generare in ſe vel potiꝰ q̃ generat ab alio

Uir dat principiũ motꝰ ⁊ formã generato: ſꝫ feĩa dat corpꝰ ⁊ materiaꝫ

Caſtratoꝝ corpus non ſoluꝫ offertur deo ſed etiam animus. et ſic parum differt a femina

Qñ abſcinduntꝰ teſticuli caſtratis tũc ꝯtrahuntꝰ vie ſpermatꝫ ⁊ ꝓprie aĩal caſtratũ nõ eſt aptũ natũ facere filium.

Sequũtur autoritates. xiij. libri ariſto. de animalibus.

Perfectius animal eſt quod naturaliter eſt maioris cali ditatis ⁊ humiditatis.

Anima nobilior eſt corpore: ⁊ animatum inanimato: viuuꝫ mortuo: ⁊ ens non ente

Anima nutritiua eſt in concepto ſemine in potentia: ſed nõ ẽ in eo actu ſimpliciter aĩa ſenſitiua: ergo impoſſibile eſt ꝙ aĩa ſenſitiua ⁊ nutritiua nutriẽt nos ab extrinſeco ⁊ tali modo

Solꝰ intellectꝰ ẽ in nobis ab extrinſeco qꝛ ipẽ ſolꝰ ẽ diuinus

Cum ſperma emittitꝰ exit quidam ſpũs vel ventus qui ẽ virtꝰ principalis anime ⁊ eſt ſeparatus a corpore

Calor aĩalis ⁊ ſolis ẽ ĩ ſpermate ⁊ ĩ q̃libet ſupfluitate nature.

Calor naturalis non eſt ignis nec igneus. quia calor natura lis generat animalia: ignis conſumit ea

Corpus animalis eſt ex femina: anima ex mare

Anima eſt ſubſtantia ⁊ forma ſubſtantialis corporis

Femina eſt mas occaſionatus.

Cum homo fuerit multi coitus debilitatur eius viſus.

Caput creatur in generatione poſt creationem cordis

Natura eſt rectificator ſiue rector

Genus multorum ſemper eſt ſcibile

Poſſibile eſt ꝙ mula impregnetur ſed non generat. primum raro viſum eſt in tempore preterito

Embrio primo viuit vita plãte: deinde vita animalis. ⁊ poſt ea vita hominis

Sequũtur autoritates. xiiij. libri ariſto. de animalibus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf